

RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

Warszawa, dnia 16 września 2010 r.

SM-I - 0700 - 292/10/3

B-KRK-I-700/1/10

dot.: BPS/DSK-043-2916/10

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 16-09-10.

nr 4877 podpis *Borusewicz*

h. Kuczyńska W. Kuczyńska
SEKRETARIAT
Biura Prac Senackich
Wpłynęło dn. 17.09.10
nr 1036 podpis *H.*

Pan

Bogdan Borusewicz

Marszałek Senatu

Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panu Marszałku,

W nawiązaniu do oświadczenia złożonego przez pana senatora Zbigniewa Cichonia podczas 61. posiedzenia Senatu RP w dniu 5 sierpnia 2010 r., przesłanego przy piśmie Marszałka Senatu z dnia 12 sierpnia 2010 r. Nr BPS/DSK-043-2916/10, dotyczącego wysokości opłaty pobieranej za uzyskanie zaświadczenia o niekaralności uprzejmie przedstawiam następujące stanowisko.

Stosownie do treści art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym (t. j. Dz. U. z 2008 r. Nr 50, poz. 292, z późn. zm.) za wydanie z Rejestru informacji o osobie pobiera się opłatę, która w całości stanowi dochód budżetu państwa.

Opłata za wydanie informacji o osobie z Krajowego Rejestru Karnego w wysokości 50 zł ustalona została rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 sierpnia 2003 r. w sprawie określenia wysokości opłaty za wydanie informacji z Krajowego Rejestru Karnego (Dz. U. Nr 151, poz. 1468). Niniejsze rozporządzenie nie zmieniło obowiązującej od 1 stycznia 1997 r. wysokości opłaty za wydanie informacji z Rejestru ustalonej rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 2 grudnia 1996 r. (Dz. U. Nr 146, poz. 682). Jak wskazano powyżej, opłata wpływa w całości do budżetu państwa i stanowi jego dochód.

Koszty funkcjonowania Krajowego Rejestru Karnego w całości pokrywane są z budżetu państwa, części 37 Sprawiedliwość, której dysponentem jest Minister Sprawiedliwości.

Należy zaznaczyć, że koszty działania Rejestru są zmienne i z roku na rok znacząco rosną. W związku z tym na Ministrze Sprawiedliwości spoczywa obowiązek zabezpieczenia przyszłych wydatków Rejestru, w tym również wydatków wynikających z przynależności Polski do Unii Europejskiej oraz nowych obowiązków Rejestru nakładanych przez ustawodawstwo krajowe.

Odnosząc się do kwestii żądania przez pracodawców od kandydatów na pracowników przedłożenia zaświadczenia z Krajowego Rejestru Karnego, należy wskazać, że katalog danych, których podania pracodawca może żądać od osoby ubiegającej się o zatrudnienie, został określony w sposób wyczerpujący w art. 22¹ § 1 i 2 k. p. W katalogu tym nie zostały wymienione dane o karalności. Zasadą więc jest, że pracodawca nie jest uprawniony do żądania od osób ubiegających się o zatrudnienie tego rodzaju informacji. Wyjątek został wprowadzony w art. 22¹ § 4 k. p., zgodnie z którym pracodawca może żądać podania innych danych osobowych niż określone w § 1 i 2, jeśli taki obowiązek wynika z odrębnych przepisów. Zatem pracodawca może żądać od kandydatów na pracowników przedstawienia zaświadczenia o niekaralności tylko w przypadku, gdy wynika to z przepisów szczególnych. Jako przykład można wskazać art. 19a ustawy z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. U. Nr 117, poz. 1007, z późn. zm.). Zgodnie z jego treścią osoba ubiegająca się o stanowisko, z którym wiąże się dostęp do materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego jest obowiązana przedłożyć przedsiębiorcy albo kierownikowi jednostki naukowej, w której ma być zatrudniona, zaświadczenia z Krajowego Rejestru Karnego o niekaralności. Osoba zatrudniona na wskazanym stanowisku ma obowiązek przedkładać takie zaświadczenie co trzy lata.

Istnieją również przypadki, w których przepisy szczególne upoważniają samego pracodawcę do zasięgania w Krajowym Rejestrze Karnym informacji o karalności osób ubiegających się o zatrudnienie. Sytuacji tych dotyczy przepis art. 6 ust. 1 pkt 10 ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym, zgodnie z którym prawo do uzyskania informacji o osobach, których dane osobowe zgromadzone zostały w Rejestrze przysługuje pracodawcom, w zakresie niezbędnym dla zatrudnienia pracownika, co do którego z przepisów ustawy

wynika wymóg niekaralności, korzystania z pełni praw publicznych, a także ustalenia uprawnienia do zajmowania określonego stanowiska, wykonywania określonego zawodu lub prowadzenia określonej działalności gospodarczej. Jednakże wymaga podkreślenia, że w takim przypadku koszty uzyskania informacji z Rejestru ponosi pracodawca.

Natomiast odnosząc się do stwierdzenia, że opłata w wysokości 50 zł pobierana za wydanie zaświadczenia jest niewspółmiernie wysoka w stosunku do nakładu pracy potrzebnej do jego sporządzenia, należy zauważyć, że udzielenie informacji z Rejestru nie sprowadza się tylko do prostej czynności technicznej wykonywanej przez pracownika udzielającego informacji. Warunkiem funkcjonowania Rejestru jest bowiem stale aktualizowane bazy danych. W praktyce oznacza to konieczność zarejestrowania w systemie informatycznym kilkunastu tysięcy dokumentów (kart rejestracyjnych karnych oraz zawiadomień w postępowaniu karnym), które codziennie napływają do Rejestru z sądów, prokuratur oraz organów wykonujących orzeczenia w postępowaniu karnym - z terytorium całego kraju oraz z zagranicy.

Należy również zauważyć, że przed wydaniem informacji z Rejestru osobie, która podlega rejestracji w Krajowym Rejestrze Karnym konieczne jest przeanalizowanie tych danych pod kątem przepisów o zatarciu skazania.

Udzielenie informacji bardzo często wymaga również przeprowadzenia skomplikowanych oraz czasochłonnych postępowań wyjaśniających, wiążących się z koniecznością wymiany korespondencji z sądami oraz innymi organami.

Z wyrazami szacunku

zapewnienia
KRAJOWY REJESTR KARNY
Chleb
Piotr Chleb
POWSEKRETARZ STANU